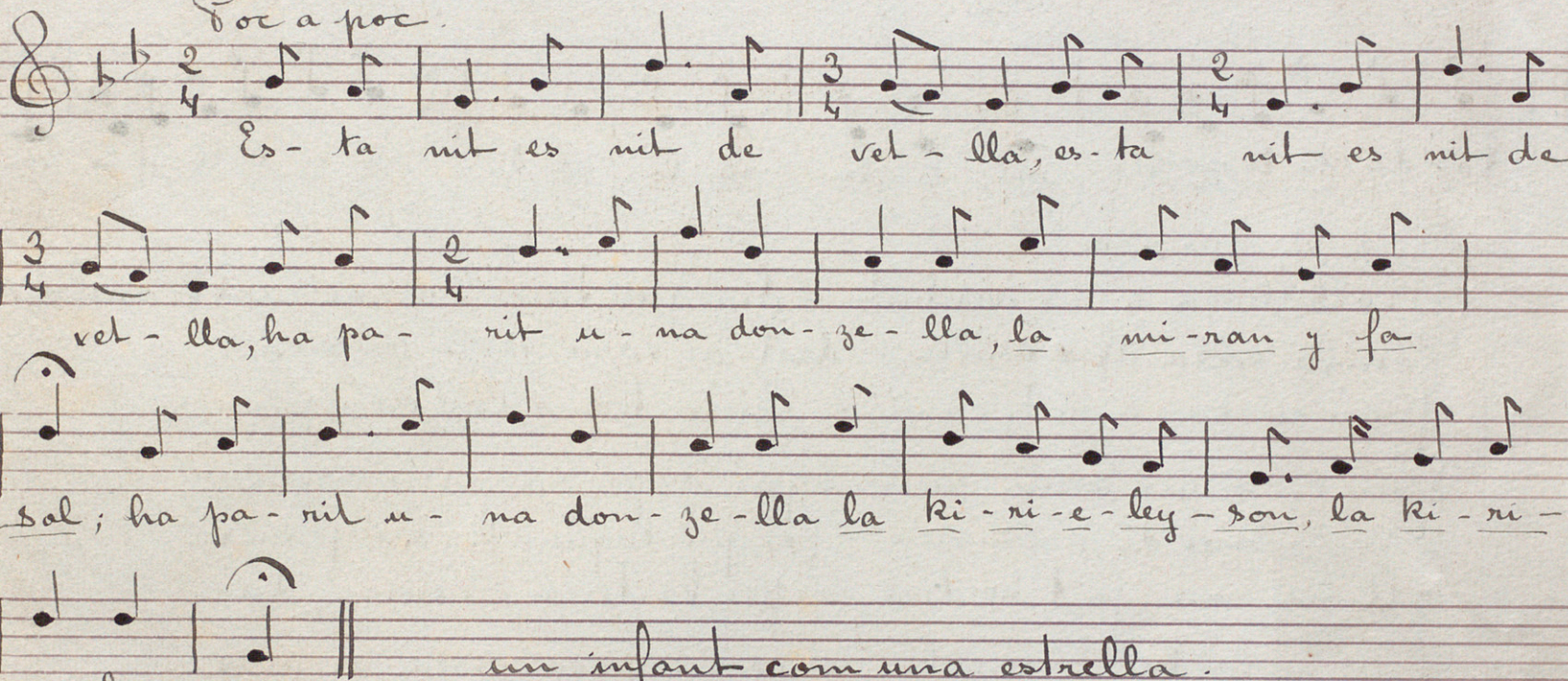

Cançons populars catalanes.

Nit de vetlla.

Poc a poc.

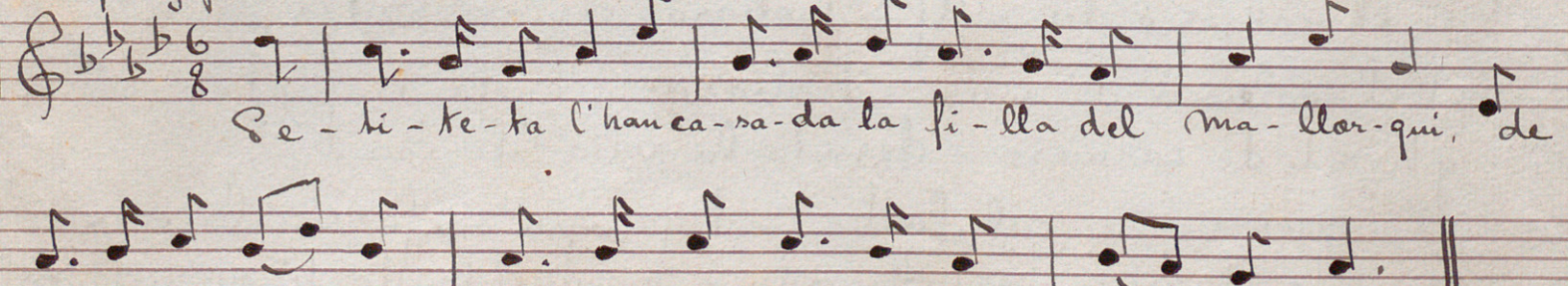
Es - ta nit es nit de vet - lla, es - ta nit es nit de
vet - lla, ha pa - rit u - na don - ze - lla, la mi - ran y fa
sal; ha pa - rit u - na don - ze - lla la ki - ri - e - ley - son, la ki - ri -
e - ley - son.

un infant com una estrella.
Los parlars l'en van a veure;
el coll porten una orel·la
y an' el bras una cistella
plena de fruita novella
per donar a la partera.

(De Sant Felin de Codines)

La esposa rescatada.

Poc a poc y grolleral

Se - hi - te - ta l'hanca - sa - da la fi - lla del ma - llor - qui, de
tan pe - hi - te - ta que e - ra no se sab cal - sa y ves - tir.

(Rindarenes)

La mort de la núvia.

Mala nova n'ha arribat - diu que tinc l'amer molt mala.

Doso la sella al cavall - dret a casa seva anava.

Quan ne soc a mitj camí - sento tocar les campanes.

Veig venir un amic meu - que de pressa caminava:

- Me salues dî, amic meu - per qui toquen les campanes?

- Amic meu, ja t'ho diré - per la teva enamorada.

Piro la brida 'l cavall, - cap a casa seva anava.

Aixís que n'entro al carrer - veig mitja porta tancada,

cortina negra al balcó: - lo meu cor se me n'hi anava.

Jo me'n pujo escala amunt - com si ja fos de la casa.

Al ser a dalt del replà - me la veig amortallada;

ja me li agenollo als peus - ja li destapo la cara.

- Amor meu, no'm toquis pas - que jo'n fora condemnada.

Vesten abaix al celler - trobaràs la meua mare;

diques que't donga les claus, - les claus de la meua caixa;

trobaràs un anell d'or - de set pedres violades;

trobaràs un mocador - tot brodat d'or y de plata;

en el calaixó del mitj - trobaràs les arrecades;

el el calaixó d'abaix - trobaràs l'anell de plata,

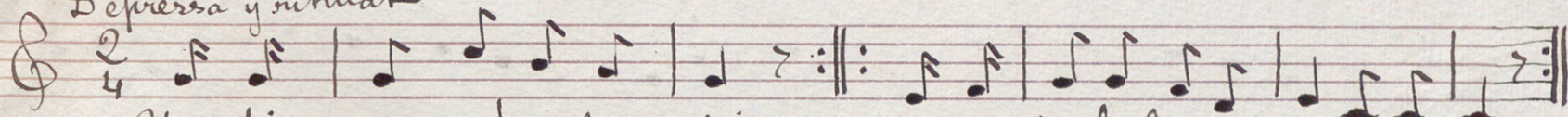
y lo ret de carmesí - desrota la roba blanca.

Després ves a cal fuster - digas que'm fassin la caixa

que la fassin un pec gran - perquè'ls dos hi poguem cabre.

Cançó mentidera.

Depressa y ritmat

Un di a a-unt a pas-seig, pas-se-jen la bu-rra ce-ga tran tran.

ja'n passa un cirerer - tot carregat de peres.

N'agafa un bartonet - ne fa caure una atnellsa.

L'atnellsa li cau al peu - li fa sang a l'orella.

La sang que li va sortir - va anar corrent rieres,

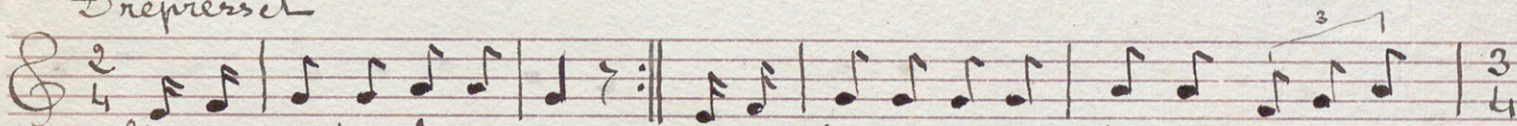
y la varen recullir - a dintre d'una escudella.

Aquesta és la causó, - la causó de les mentides.

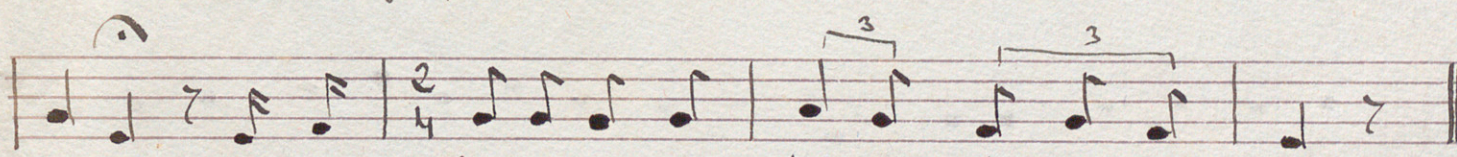
(Barcelona)

Bodes d'auells.

Depressa

L'au-re-re-ta y el pin-rá se'n vo-li-en ma-ri- dar l'en tu-ru-ru-

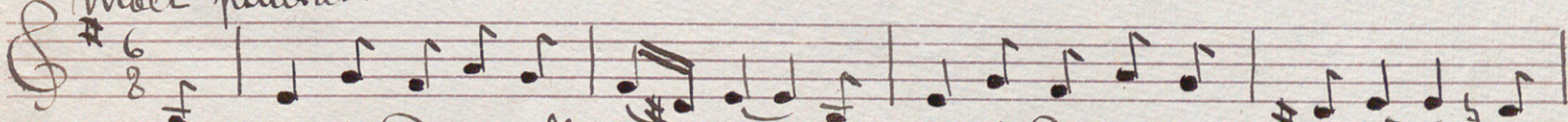

ru-ra, se'n vo-li-en ma-ri- dar l'en-tu-ru-ru-rá.

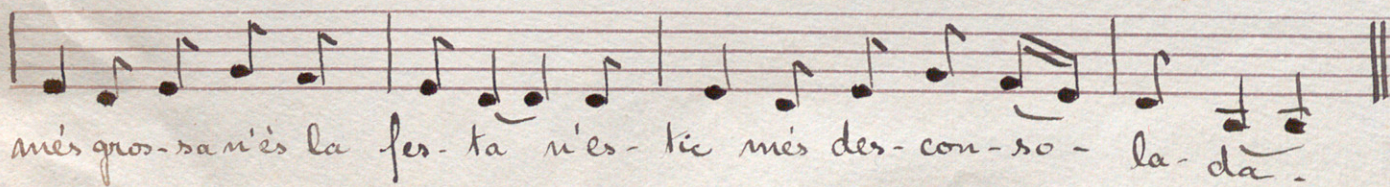
(Barcelona)

La despesada amb un mort.

Molt pausat

Fes-tes de Pas-qua flo-ri-da, fes-tes de Pas-qua gra-na-da, com

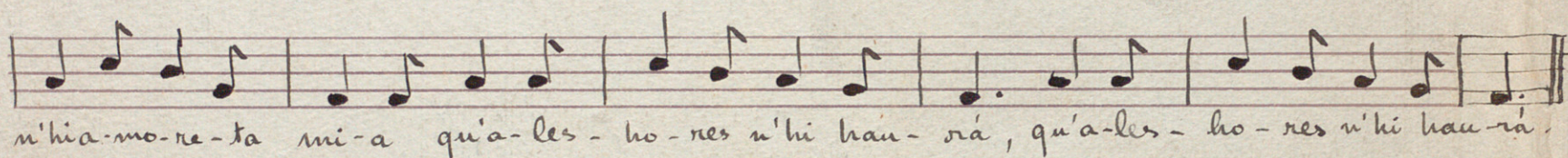

més gros-sa ni és la fes-ta ni és-hi més des-con-so-la-da.

Ball pla de Collsacabra.

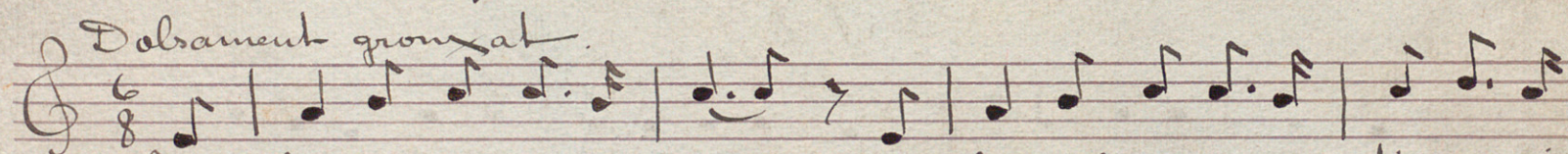

(El can - tar vol a - le - gri - a y en el men cor no n'hi ha: po - seu -

n'hia-mo-re-ta mi-a qu'a-les - ho-res n'hi han - ra, qu'a-les - ho-res n'hi han - ra.

La dida del infant.

L'in - fan - tò no vol ca - llar ni en bre - gal ni en ca - di - ra ni

me - nos amb un pom d'or que la di - da li se - ni - a.

(Sant Felip de Codines.)